

تا کلاشی بن چنی ژیر مه حکمه می خۆم دەس بدا
 قۆندەری تەسک و ترووسک و لار و خوارم بۆ چیبه ؟
 دوو تایبەتمەندی لە ژبانی هەر مەزۆف و نەتەو بە کدا
 زۆر گرینگ و جیتی بایەخن، بوونی ئەو دووانە، دەتوانی
 بیانگە یەنیتە ترۆپکی رزگاری و مەزۆفایەتی،
 نەبوونیشیان، ریز و شکۆیان دەشکێتی و تەفرو توونایان
 دەکات، ئەو دوو تایبەتمەندییە هیوا و بروا بەخۆ بوونە،
 هەر گەل و مەزۆفیک ئەو دوو تایبەتمەندییە تیدا
 نەمیستی، یان لیتی بستینریتەو، بەرەو مردن و فەوتان
 هەنگاو هەلەگرتی، هیوا وەجاخی ژبان گەرم و زیندوو
 رادەگرتی و بروا بەخۆبوون وەری هەول و تیکۆشان و
 نەسەرەوتن بە گەل و مەزۆف دەدات.

ئەو گەلە ی ئەو دوو تایبەتمەندییە لێ بستینریتەو،
 سەرەتا تاکەکانی هەرەس دین و بەرە بەرەش گەل و
 کۆمەڵ دەفەوتین و لە نێو لاپەرەکانی مێژوودا ون دەبن و
 ئاسەواریان نامیستی، هەر وەک نەبوونی ئەو دوو
 تایبەتمەندییە، بۆ فەوتان و لەناوچوونی هەر گەل و
 تاکیک تەواو بوونی ئەو دوو تایبەتمەندییەش بۆ مانەو و
 نەفەوتان گرینگ و بۆ ژبان ئەستوون دەکێکی مانەو بە.
 لە مێژوودا زۆرن ئەو گەلانی لە لایەن گەلە زالم و
 سەردەستەکانەو، پیناسە ی بوونیان لێ ستینراو تەو و
 بە دەیان نیوی جۆراو جۆرەو، سەرکوت کران و ئەو نەو
 بەکەم و بێ بایەخ چاویان لێ کران، هەتا خۆشیان
 باوەریان بەلاوازی و هیج بوونی خۆیان کردووە، ئە
 ئاکامدا بوونەتە خۆراکی نەتەو زالەکان و تەو نەتەو و
 فەرامۆش کران، زمانەکیان تەو تەو و نیویانگیان لە
 لاپەرەکانی مێژوودا سەردراو تەو و بزرن، لە مێژووی
 کەوناری ئەو گەلانی لەم ناوچە ی رۆژەلاتی ناویندا
 ژباون، زۆرن ئەو دەولەت شار و ئیمپراتۆرانە ی سەرەرای
 هەبوونی سەردەمیکی پر لە شکۆ و مەزناپەتی، بەو

قائیع شاعیری هیوا و بروا بەخۆبوون

قادر عەلیخا
 (بۆکان)

و له ناکامدا له بڼې دسه لاتی و دسه ته وه ستانیدا، تووشی
خوکوشتن ده بن.

نه گهر ناوړتیک له میژووی نه ده بیی نه م گه له ی خومان
بده بینه وه، ده بینین که شاعیر و نووسه ره کامان، بۆ نه وه ی
گه له که مان - به هوی نه بوونی ده ولته ته وه - تووشی
هیوا برای و خو به که مزانی نه بڼ، ههر له سه ره تا وه به
نازایی و جوامیری باسیان لی کردو وه و هانیان دا وه، له
په نای راگرتنی پیناسه و شانازیه کانی خویدا، به رده و ام
سروودی خوراگری و کولنه دان و نه فه وتانیان به گویدا
چریوه و به و کاره شیان توانیویانه، ناوری نه م وه جاخه ههر
گش و روون و به تین را بگرن.

یه کپیک له و شاعیرانه ی خاوه ن پله یه کی به رزی نازایی
و جوامیری بو وه و که سیکی پر هیوا و باوه ر به خو بو وه و
همیشه وه ک که سیکی زیندو له نه ته وه که ی خوی
روانیوه و به شانازیه وه لیتی دوا وه و به هیوا ی داهاتووی
بو وه، ماموستا «قانع» ه.

قانع له بهر نه وه ی که سیکی جوامیر و قسه له رو و
نه ترس بو وه، سه ری بۆ نان و پله دانه نه و اندو وه و نازایانه
به گز زورداراندا چو وه ته وه و بی باکانه تانه و تیلو کی
تی گرتوون و له شیعره کانیشیدا هیوا و پروا به خو بوون
شه پؤل دده ن، ههر بۆیه له وه لامی نامه ی پی او تیکی
سامانداردا که گویا به تانه وه به ناشه وان ناوی بردو وه
ده لئ:

هموو سامانی دنیا پیشکشی تو بی وه جاخ کویری
منیش شابهیتی ناودار و هه زاران ناهه رینم هه س
که تو مردی به یه کجاری نه بیته مشتت خاک و خول
منیش دوا ی مردنم نینجا، بزانه دهوری ژینم هه س

قانع به رده و ام له شو تینکی به رزه وه بۆ به رده نگه که ی
ده روانی و پی چون ژیان و چون بیر کرده وه ی پی نشان
ده د و باسی نازادی و نازایی بۆ کردو وه و به دیلی و
کزیله تی رازی نه بو وه و هه ولتی بۆ ژیان و ولاتیک دا وه
که له ودا رپز له مرۆقه کانی بگیری، دیلی به لا وه شهرم
بو وه و هه ولتی بۆ لابرندی نیری سه ر ملی گه له که ی دا وه و
به چه کی شیعر، ریگای بۆ نه و ویسته ده روونیه ی خوی
خوش کردو وه و وه ک پرونا کبیریک، له نامیزی نازادی
دوا وه و هاواری له خه وه ستان و راپه رین چریوه.

قانع له سایه ی نه فسی به رزی خو به وه، که لا وه کوئی
خوی به قه سری پاشا نادا و مه رجه بایان لی نا کا و کراسه
کو نه که ی به ری خوی له نه تلله س و خاری خه لک لا به

قانع

هویانه ی له سه ره وه باسمان کردن، ئیستا ناسه وار تکیان
نه ما وه و شان و شکو که یان دار ما وه و خو یان و
نه ته وه که یان تۆزی فه راموشیان به سه ردا کرا وه و له بیر
چو ونه ته وه، ئیتر که س به ولاتیان نازانی و زمانه که یان
ناخپوه ریکی نیسه و ته نیا جار جار له نیو هیندیک
لا په ری کتیبه کاندا نه بی نابینرین.

به لام نه وانه ی له به رانه ر تانه وه شه ر و بی پیزی و به
که م دانانی دوژمنانیدا وره یان به رنه دا وه و کولیان
نه دا وه و باوه ریان به قسه ی سووک و ساردی دژه کانیان
نه کردو وه و قایم له به رانه ریاندا را وه ستاون و بۆ
مانه وه ی خو یان له هیچ شتیک دریغییان نه کردو وه،
دوا ی هه زاران سال خو یان و خاک و زمانه که یان را گرتو وه
و به و کاره یان نه یانه ی شتو وه بفه وتین و ناواتی
دوژمنه کانیشیان کردو وه ته بلقی سه رئا و.

هیوا و پروا به خو بوون بۆ تاکه کانیش زور گرینگه و
ههر مرۆقتیک نه و دوو لایه نه ی لاواز بڼ، بی گومان بۆ
خویشی ده بیته خاوه ن که سایه تیه کی لاواز و له لایه ن
کو مه لگا که یه وه به هه ند وه رنا گیری و ده بیته که سیکی
بجووک و لاواز و له نیو کو مه لگا دا به سووک سهیری
ده کری.

زۆریه ی نه و که سانه ی تووشی خوکوشتن ده بن، نه و
که سانه ن که هیوا و پروا به خو بوونیان لاوازه و ناتوانن و
له خو یان رانابینن به گز ته نگوچه له مه کانی ژباندا بچنه وه

قیمه تتره و نهفەس بەرزانه خۆی ڕادەنێ و نانی ڕەق و
ویشکی شان باهۆی خۆی دەخوات و نانی نەرم و چەوری
ریا و پارانهوه توور دەدات، ئەوانه هەموویان نیشانهی
بروا به خۆبوون و نهفەس بەرزى قانیهى شاعیرن.

له سایه‌ی عیززه‌تی نهفسم له پاشا مهرجه‌با ناکهم
له ئه‌ریابی که‌رم دوورم، به که‌س خۆم ناشنا ناکهم
کراسی چه‌رمی خۆم نه‌درم، سواتی سه‌ر که‌وا ناکهم
ئه‌گه‌رچی له‌حزه‌یه‌ک ده‌رد و خه‌م و قه‌هرم به‌ با ناده‌م
ئیه‌له‌ی زۆر شوکور، ئومیدی نانی من له‌ شاناکهم
قانیه‌ی له‌ دژوارترین ڕۆژه‌کانی ژیانیدا، ئەو کاته‌ی
ده‌ست کورت و نه‌دار بووه، سه‌ری بۆ نان و ئاسووده‌یی
دانه‌نواندوه و توانیویه‌تی به‌ زلله‌ له‌ روومه‌تی خۆی
سوور ڕاگرێ و سه‌ر بۆ سفره‌ی چه‌ور شوێ نه‌کاته‌وه.

ده‌شهرته‌ شهرتی مه‌ردی بێ، له‌ دنیا تا حه‌یاتم بێ
نه‌ هیوای سه‌ر قه‌له‌مدانه و نه‌ ئومیدی خه‌لاتم بێ
هه‌ر ئەم ئازایه‌تی و برۆا به‌ خۆبوونه‌ بووه که‌ به‌رده‌وام
روو له‌ گه‌له‌که‌ی ده‌کات و هانی ده‌دا بۆ ڕاسان و خۆی و
میژووه‌که‌ی بێ دهناسینه‌ی و هه‌له‌سوونی بێ دهنیه‌وه و
نه‌مامی هیوای بۆ ده‌چینه‌ی و ژبانی دووباره‌ی بێ
ده‌به‌خشیه‌وه، ئەو له‌ سه‌رده‌مانیه‌کی تاریک و ئەنگوسته
چاودا که‌ زۆریه‌ی مڕۆقه‌کان و پیل بوون به‌ دواى
یارده‌نانه‌یه‌که‌وه، باسی مافی تاک و چین و توێژه‌کان
ده‌کات و له‌ تامی ئازادی و سه‌ریه‌ستی ده‌دوێ.

له‌ نیو ته‌پوێزی ئارد و ئاشدا، باسی ده‌ماخ به‌رزى و
شکۆی که‌سایه‌تی خۆی ده‌کا و له‌ کونجی به‌ندیخانه‌دا له
ئازادی و سه‌ریه‌ستی ده‌دوێ و هیوا برۆا نابێ و ده‌ستی
ده‌سته‌وه‌ستانی له‌ سه‌ریه‌ک دانانێ.

له‌ توێزی ئاشدا غه‌رقم، له‌ ته‌وقی سه‌ر هه‌تا ئه‌ژنۆم
نه‌ ترسی ئه‌مری مافه‌وق و نه‌ مه‌حکومی به‌راتی تو‌م
به‌لام چه‌ن خۆشه‌ ئه‌و تو‌زه، که‌ هه‌ر خۆم ئامی‌رم بۆ خۆم
له‌ سایه‌ی زه‌حمه‌تی قاج و سه‌ر و شان و ده‌س و نه‌ستۆم
له‌ بۆ که‌س چاو له‌ ده‌س نیم و خه‌یالی پتی ڕیا ناکهم
هه‌ر ئەم که‌رده‌وه و هه‌له‌سوکه‌وتانه، (قانیه‌ی)یان
که‌ردوه‌ته‌ شاعیریه‌کی ده‌ماخ به‌رز و خۆشه‌ویست و
زۆریه‌ی ئەو بیره‌یه‌یه‌ی له‌ ژبانی قانیه‌ی گێدراونه‌ته‌وه،
باسی مه‌ردی و ئازایی و چاونه‌ترسی ئەو مامۆستا زانا و
رووناکبیره‌ ده‌که‌ن و هه‌ریه‌که‌یان به‌لگه‌یه‌کن بۆ مه‌زنی
ئەو شاعیره‌ ناوداره و تابلۆیه‌کن له‌ پر هیوایی و برۆا
به‌خۆ بوونی ئەو که‌سایه‌تیه‌یه‌.

ئەوه‌که‌سه‌ی شیعری قانیه‌ی دروستی ده‌کا و بانگه‌وازی
بۆ ده‌کات، که‌سایه‌تیه‌کی به‌ گور و تین و ئازا و چاو
نه‌ترس و جوامی‌یره و به‌ گز نادادپه‌روه‌ری و زولم و
زورداریدا ده‌چیته‌وه، چاوی له‌ سفره‌ی چه‌ور و پارووی
نەرم و جیه‌گیه‌ی گه‌رم نییه‌ و به‌ قیমে‌تی گیان و
ئاسووده‌یی خۆی، به‌ گز نایه‌کسانیه‌یه‌کاندا ده‌چیته‌وه و
نیه‌تسه‌ ئاسا سه‌ر هه‌له‌دینه‌ی و چاوی له‌ به‌رزایی ده‌پری و
ده‌نگ هه‌له‌ده‌پری و ناسه‌روه‌ی و سه‌ری سه‌رشۆری
دانانویه‌تی، قانیه‌ی له‌ مڕۆف و که‌سایه‌تی به‌یده‌ست و
سه‌رشۆر، ده‌سته‌وه‌ستان بیه‌زاره و نایانه‌خوازی و هانیان
ده‌دا بۆ خۆگورین و له‌ سه‌ر پیتی خۆ وه‌ستان و به‌ مڕۆف
بوون.

ڕۆله! هه‌ر که‌سی نانی خه‌لکی خوارد
وه‌کیلی سواتی بۆ سه‌ر خه‌لکی نارد
بۆ ڕۆن، بۆ شه‌کر، بۆ پاره، بۆ ئارد
یاخوا بیه‌ینی به‌ هه‌ناسه‌ سارد

*

چه‌ن خۆشه‌ کورم ئاره‌ق بره‌ینی
له‌ ده‌شت و ده‌را غه‌یره‌ت بنوینی
نانی سه‌پانی خۆت به‌ ده‌س بیه‌ینی
ریشه‌ی ته‌مه‌له‌ی له‌ بن ده‌ره‌یه‌ینی

قانیه‌ی له‌ میژووی ئەده‌بی رووناکبیره‌ی ئیمه‌دا، چیایه‌کی
به‌رزه‌ له‌ وره، ده‌کریت به‌ ئاسووده‌یه‌یه‌وه پالی پیه‌ده‌ی و
هه‌ست به‌ پشتگه‌رمی بکه‌ی، ئەو له‌ سه‌رده‌مه‌یکدا رو‌حی
پر بوو له‌ شه‌پۆلی نه‌وه‌ستان و خۆراگری که‌ ئەم ولاته‌ به
ده‌ست سه‌دان ده‌رده‌وه ده‌ینالاند و ده‌رمان کردنی هه‌ر
ده‌ردیکیان به‌ ته‌نیا، کاتی پیه‌وستی ده‌ویست و ده‌رمانی
تایبه‌تی خۆی ده‌خواست، به‌لام قانیه‌ی زۆر وره‌ به‌رزانه‌ له
پۆژه‌ روونه‌کان دواوه و قامکی ئامازه‌ی بۆ ترۆپیک
سه‌رکه‌وتن و تیه‌شکی ڕزگاری درێژ کردوه و هانی
گه‌له‌که‌ی داوه، بۆ نه‌وه‌ستان و به‌پری که‌وتن.

به‌لام به‌ داخه‌وه یه‌کیه‌ک له‌ به‌لا ره‌شه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی
ئیمه‌ ئه‌وه‌یه، که‌مه‌تر گوی له‌ رووناکبیره‌کانمان ڕاده‌گرین و
به‌ گوتیان ناکه‌ین، بێ گومان ئەگه‌ر گه‌لی ئیمه‌ وته‌کانی
ئەو توێژه‌ رووناکبیره‌یان، له‌ (خانی)یه‌وه تا (قانیه‌) له
گوتی بگرتایه و بمانکردنایه سه‌رمه‌شقی ژبانی خۆمان،
ئیه‌ستا زۆر له‌ میژ بوو له‌ ده‌راو په‌ریبووینه‌وه و نی‌ری
دیلمان له‌ مل دامالیبوو و گه‌یشته‌بوینه‌ هه‌واری
مه‌به‌ست و بارگه‌ی ئاسووده‌ییمان لی خسته‌بوو.